

[H. C. Toft.]

valg arbejdet, og vi tilsiger på dette grundlag og på denne baggrund en velvillig udvalgsforhandling.

Svend Haugaard: Det radikale venstre er principielt tilhænger af alt, hvad der kan virke afsætningsfremmende og gøre produktionen billigere, herunder i høj grad også sådan noget som rationalisering og finansiering. Vi er ikke mindre tilhængere af en appel til dygtiggørelse, herunder uddannelse, konsulenttjeneste o. s. v. — i det hele taget alt, hvad der kan være med til at fremme konkurrencedygtigheden på lang sigt.

Vi er væsentlig mere betænkelige, når det drejer sig om direkte tilskud, og især da når det drejer sig om noget, der strækker sig ud over en ganske kort kriseperiode. Vi må dog fremhæve, at der er forskel på disse tilskud. Nogle kan virke produktionsfremmende, andre kan være falde-i-søvn-tilskud. Vi må også pege på, at problemerne skal ses i en større helhed, ikke mindst i forbindelse med kornordningen. Det kan godt være, at man, hvis man fastholder ét og ændrer et andet, kommer til at ramme uretfærdigt. Det betyder, at vi principielt hellere vil have mæketilskud end ko- og ejendomstilskud. Men vi vil samtidig pege på, at hvis det foreliggende lovforslag om en højere kornpris bliver en realitet, vil ophævelsen af ejendomstilskuddene i høj grad komme til at ramme de familiebrug, der skal købe korn, uden at de får en tilsvarende erstatning — især når det drejer sig om svine- og fjerkræproducenter.

Vi ønsker at støtte den salgsmæssige dispositionsfond. Det er helt afgørende, at vi er vågne, tænker på eksportfremstød og stadig væk er i offensiven, hvis jeg må bruge et så militaristisk udtryk. Vi er også afgjort tilhængere af mejerirationalisering, men er opmærksom på, at der kan være andre områder, hvor rationalisering også er nødvendig.

Kunstgødningen vil vi måske sætte et lidt større spørgsmålstegn ved. Vi ved, den kan være med til at billiggøre og dermed forøge produktionen, og især kan den spille en vis rolle på den magre jord. Men på den anden side gavner den ikke mindst dem, som nu — det har vi lige hørt det ærede medlem hr.

H. C. Toft sige — så sikkert regner med at få den forhøjede kornpris.

Vi mener også, at hjemmemarkedsordningerne fungerer ret tilfredsstillende, og at de er nødvendiggjort af de mange subsidieordninger, der findes rundt omkring i vore konkurrentlande. Vi skulle jo gerne alle sammen med forventning se hen til en tid, da vi har fri konkurrence; men desværre lader den nok vente på sig lidt endnu.

Endelig vil vi gerne støtte en fornuftig ordning, der giver mulighed for at opkræve en mælkeafgift til støtte for skummetælkspulverproduktionen, så man kan regulere osteproduktionen. Pengene hertil hentes i øvrigt hos producenterne selv og vedrører ikke direkte samfundets kasse.

Det vil altså sige, at vi siger ja til lovforslaget om afsætning af landbrugsvarer, som det foreligger. Men vi vil samtidig minde om, at vi er mest og stærkest interesseret i en langsigtet støtte — bl. a. gennem hjælp til finansiering ikke mindst til førstegangsetablerede, men også finansiering af rationalisering med maskiner og især nye bygninger i landbruget. Men det er noget, vi vender tilbage til i et selvstændigt forslag.

Med hensyn til afsætningen af frugt og gartneriprodukter skal jeg ikke sige ret mange ord; det ærede medlem hr. Peter Larsen har vist også sagt alt, hvad der kan siges om dette område. Jeg vil dog gerne nævne, at det er vigtigt at fastholde muligheden for at gribe ind, så kvalitetskravene kan efterkommes. Vi kan tiltræde såvel støtten til udlån i virksomheder som tilskud til frugt- og grønsageeksporten. Vi kan også tilslutte os, at tilskuddet for den sidste dels vedkommende, der før fordeltes over 3 år, nu ydes på 2 år. Jeg kan endelig tilføje, at vi synes, det er helt i sin orden, at en del af pengene anvendes til et fremstød på hjemmemarkedet, så der kan blive mulighed for, at sund frugt kan fortrænge det mindre sunde slik. Vi kan altså anbefale lovforslaget.

Det samme gælder derimod ikke det næste lovforslag, forslaget om en kornordning. Det radikale venstre vedkender sig ansvaret for den hidtidige ordning, ikke fordi vi fandt den særlig ideel, men fordi den var udtryk for det politisk mulige, og vi mener, at vi har strakt os vidt for at få en ordning, der tog rimelige hensyn til alle parter,